

רבי יוסף קרוי ז"א
בעל מברך ספר שולחן ערוך
ספר ברוך בדורות
יר' רבנן סבון הא לישיה לפלג
ושם נזכר בדורות
(שב אדר' ר' שאול ר' ר' ז"ה)

רבנן ישעיה איסחאר יוסף ז"ה
בעל מברך ספר שולחן ערוך
יר' איזר הצעה הא לישיה לפלג
ושם נזכר בדורות
(שב אדר' ר' שאול ר' ז"ה)

[45]
שבת פרשת
ואתה נון

הלכות שבת השנתית

ליימוד שולחן ערוך הלכות שבת כל שבתות השנה – עמוד אחד ליום חיווא ומיא לדוזוש ולתו לדעת הלכות שבת, ולעבנור עליהם לפחות פעמי אחת בשנה. (סכו חסידים)

קודם הלימוד יאמר: הני שיבאי תמלוד לדי מעשה. ולידי מרות ישרות. ולידי ידיעת התורה.
ונחרני עושה לשם יחוור קודשא בריך הוא ושכינה בשם יהוה ובסמך אדני מותנדים יאהדונהי
על ידי הנעלם בדרכיו ורוחמו ביהודה שלים בשם כל ישראל.

ואחר כך מותרים בין לו ובין לאחים והני מיili כשהbicam דרך רשות הרבים אבל אם לא הביאם אלא דרך כרמלית כיוון שלא נעשה בהם אישור תורה אז צריך להמתין כדי שיבאו אלא מותרים לעבר מיד:

טז. ספק אם הובא מחוץ לתהום או מתרן התהום חוששן שהוא מחוץ לתהום הובא:

סימן שכט – דין רוחיצה בשבת, וכו' יג'

סעיפים

א. אסור לרוחץ כל גופו אפילו כל אבר ואבר בלבד אפילו במים שהוחמו מערב שבת בין אם הם בכלי בניין אם הם בקרקע ואבילן לשופך המים על גופו ולהשתתף אסור אבל מותר לרוחץ בהם פניו ידיים ורגליים. הגה: או שאר איברים כל שניינו ורחץ כל גופו (בית יוסף בשם הרואה פרק חמימות). והני מיili בחמי האור אבל בחמי טבריא מותר לרוחץ אפילו כל גופו ייחד ואין צריך לומר בצדנין והא דשרי בחמי טבריא דוקא בקרקע אבל בכלי לא דעתו לאיחלופי בחמי האור:

ב. יש אומרים דהא דשתי בחמי טבריא דוקא כשאין המקום מקורה אבל אם המיקום מקורה אסור מושום דעתו לידי זיהה ואסור ויש אומרים דמותר להוציא בחמי טבריה:

ג. אמרת הימים שהיא חמה אסור להמשיך לתוכחה אפילו מערב שבת סילון (פירוש צינור מזרב וסילון דבר אחד הם) של צונן ופי הסילון יוצא חוץ לאמה ומימי נשבכים לעוואקן (פירוש גומא) שבקרקע ואם המשיכו אסורים אפילו הימים שנכנסו לה מערב שבת ברוחיצה ובשתייה כאלו הביא סילון של מים מערב יום טוב ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב ואסוריין ברוחיצה ומתרון בשתייה:

ד. לא ישתחוף אדם בצונן כל גופו ויתהמם כנגד המדרורה מפני שמשיר מים שעליינו ונמצא כרוחץ כל גופו בחמין אבל מותר להשתתף בצונן אחר שנתחם אצל האש:

ה. יש אומרים שציריך ליוזר שלא לחם ידיו אצל האש אחר נתילה אם לא נגbum תחלה יפה:

ולשותות (טור בשם רביינו מה) ויש מתירין אף לכתחה (כל בו) וכן הוגה היתר למאר אף להכתחה לעכו"ם להביא שכיר או שאדר דברים דרך כרמלית או בלי עירוב ואך על פי שיש להחמיר בדבר מכל מקום אין למחות ביד המקילין לצורך שבת ובשעת הדחק דהא יש להקל באמירה לעכו"ם לצורך כמו שנתבאר סימן ש"ז וככל שכן בכחאי גוגנו:

יא. ליקט עכו"ם עשבים לצורך בהמתו אם אין מכירו מאכל אחריו ישראל שעומד בפנים בענין שלא תוכל לנוטת אלא דרך שם דאלן להעמידה עליו אסור דחישין שמא יטול בידיו ויאכילהנה והם מוקצים אבל אם מכירו אסור וכן בכל דבר דאייכא למייחש שמא ירבה בשביבלו אבל דברו דליך לא מיחש שמא ירבה בשביבלו כגון שהדליק נר לעצמו או עשה כבש לירד בו שבניר אחד ובכbesch אחד יספק לכל אפילו מכירו מותר:

יב. אף על פי שאין מכירו אם אומר בפיו ששלצורך ישראל הוא עשו או אפילו אם איןו אומר כן אם מעשי מוכחים שלצורך ישראל עשו כגון שחדליק נר בבית שישראל בו והלך לו העכו"ם אסור:

יג. אם ליקט עכו"ם והאכיל להמתה ישראל אין צריך לרוחץ בידו לפני שעשה אבל רגיל לכך ציריך למחות:

יד. עשה עכו"ם בשבת ארון או קבר לעצמו מותר לישראלי ליקבר בו ואם שעשו בשביב ישראל לא יקבר בו עולמית ודוקא שהקבר בפרהסיא והארון על גביו שהכל יודעים שנעשה לפולני ישראל אבל אם הוא בצעעה מותר ליקבר בו לערב ב כדי שיישו ואבילו כשהוא בפרהסיא איןו אסור אלא לאותו ישראל שנעשה בשביבלו אבל לישראל אחר מותר והוא שימתון בקדישו:

טו. עכו"ם שהביא בשבת חילין (פירוש כל גונג חילים שכולם מעורר הכבכ) לסתוף בהם ישראל לא יספור בהם לא הוא ולא אחרים עד שימתן לערב בקדישיבו או מוקום קרוב ואם ידע בוודאי שמדובר פולני הבאים בשבת ימתין לערב בקדישיבו או מוקומו מותר לאדם לשותות מהם הוויל ואפשר לילך שם

סדר הלימוד לשבת פ' ואחתנן

המשך סימן שכט – איןו יהודי שעשה מלאכה

בעוד ישראל

ז. ספק אם ליקט בשביב ישראל או שידוע שליקט בשביב ישראל ואני ידוע אם נלקטו הרים אם לאו אסורים בו ביום ולערכ ב כדי שיישו ויש אומרים דלערכ יד מותר מיד:

ח. דבר שאין בו חשש צידה ומהובר אלא שהובא מחוץ לתהום אם הביאו העכו"ם לעצמו מותר אפילו בו ביום ואם הביאו בשביב ישראל מותר לטלטל אפילו מי שהובא בשביב אל אכול אסור בו ביום למי שהובא בשביבו ולערכ ב כדי שיישו. הנה: ויש אומרים דאין הלילה עולה מן החשבון רק צריך להמתין ביום ראשון בכדי שיישו (ס"מ) ומרדי סוג פרק כל כתבי). ולאחרים מותר בו ביום ויש אומרים דלמי שהובא בשביבו מותר לערכ מיד והוא דשתי לישראל לטלטל אפלו כשהוביאו העכו"ם לעצמו דוקא בתוך ד' אמות או בתוך העיר אם היא מוקפת חומה והוא שתהא מוקפת לדירה דהינו שি�שה ולבסוף הוקפה וסתם עיריות מוקפות לדירה וסתם מבקרים אינם מוקפים לדירה (ויעין לקמן סימן ח"א):

ט. אם הוא ספק אם הובא מחוץ לתהום אסור ודוקא בעכו"ם שאינו שרוי עמו בעיר אבל עכו"ם השרוי עמו בעיר ופירוט המזויות בעיר אין לחוש מספק ואפלו אם יש לעכו"ם שני בתים ואחד מהם בתחום תולין להקל ומותר לאכול אפילו שהובא בשביבו:

י. עכו"ם שלמיאל מים להמתה מבור שהוא רשות היחיד לרשות הרבים מותר לישראל להש��ות מהם בהמתו והוא שאן העכו"ם מכירו לדיליכא למייחש שמא אסור בכל מילא ציריך בהמתה ישראל אחר ואם מילא מילא רשות היחיד לכרכילת מותר לאחר של מילא בשביבו. הגה: ויש מקילין ואומרים מילא רשות היחיד לישראלי אחר ומילא מותר רשות הרבים לצורך ירושלמי ואפשר דהיינו אם מילא רשות הרבים לצורך ירושלמי דהיינו לא מילא רשות הרבים לצורך ירושלמי ואפשר לאדם לשותות מהם הוויל ואפשר לילך שם

